

DEROM, däråmm o. däråmm, adv. 1) Om den, det, dem, dessa. *Han tror, att jag oroar mig för den saken, men d. bekymrar jag mig icke det ringaste. Du talar nu om böckerna, men d. var alls icke fråga. Hvad har man d. beslutat? Hvarföre har man icke skrivit d.? — 2) (föga brukl.) Se Deromkring, 1. — 3) Se Hvarom.*

Anm. Uttalas däråmm i slutet af en sats eller mening, eljest däråmm.

DEROMKRING, däråmmkring o. däråmmkri'ning, adv. 1) Omkring den, det, dem, dessa. *Jag ämnar planera gården och sätta upp ett staket d. Taga på sig en vargskinnspels och d. knyta ett skärp. Åkrarne äro ännu ostängda, men man ämnar för första uppsätta en gårdesgård d. — 2) Omkring det stället. I trakten d. Jag har fått bref ifrån Wenersborg; d. är ännu mycket sjukt. — 5) (däråmmkri'ning) Så ungefär, så vid pass, så omkring. *Han har 1000 R:dr i lön eller d. Klockan är 8 eller d. — 4) Se Hvaromkring.**

Anm. Uttalas, i bem. 1 o. 2, däråmmkri'ning i slutet af en sats eller mening, eljest däråmmkri'ning.

DERPÅ, därpå o. därpå', adv. 1) På den, det, dem, dessa. *Se här en bänk, sätt er d. Man gjorde honom föreställningar; d. svarade han, att Tvifla ej d. D. beror hela min lycka. Jag kan ej blifva klok d. Denna tanke kom liksom ifrån höjden; jag skulle ej komma, fallit d., om icke Det är d. gjort, med flit, med afsigt. Det kommer an d., det beror på omständigheterna, det är ovisst. — 2) (i fråga om tid) Efter den tiden, händelsen. *Dagen d. kom underrättelse, att D. gick han genast. Han insann sig genast d. — Syn. Derefter, Sedan. — 3) Se Hvarpå.**

Anm. Uttalas därpå i slutet af en sats eller mening, eljest därpå. För bem. 2 iakttages likväl, att ordet uttalas därpå' näst efter ett föregående nomen, som utmärker tid, om än i början af eller midt ut i en mening, t. ex.: *Veckan, året d., o. s. v.*

DERSAMMASTÄDES, darsammastädäss, adv. På detta samma ställe.

DERSTÄDES, dārständäss, adv. På det stället, på detta ställe. Se *Der*.

DE RTILL, där'till o. dār'till, adv. 1) Till den, det, dem, dessa. *Man beskyller honom för detta brott, men d. är han icke skyldig. Lagg d. omkostnaderna. Lagg d., att D. skall jag ej låta tvinga mig. D. fordras tid. D. råder jag er icke. D. sade han ingenting, angående den punkten, omständigheten förklarade, ytrade han sig icke. D. har han goda skäl. D. bidrog afven mycket, att D. går det, sådan blir utgången. — 2) Till det ändamålet. *Med ett d. gjort verktyg. — 3) Se Derintill. — 4) Förutom det. Han har 1000 R:dr i lön och d. fria boningsrum. Han är fallig och d. sjuk. — Syn. Se Dessutom. — 5) Se Hvertill. — D. med, adv. Se Dessutom, Derjemte.**

Anm. Uttalas dār'till i slutet af en sats eller mening, eljest där'till.

DE RTILLS, dār'tills, adv. Se *Dittills*.

DERUNDER, där'runndr o. där'runndr, adv. 1) Under den, det, dem, dessa. *Se der ett träd; man är d. i skydd för regnet. Man sökte honom i sängen, men han låg d. Man måste lägga något d. (Fig. fam.) Det ligger något d., man har dermed någon hemlig afsigt; det låter*

misstänkt; man förehar något ondt. — 2) (i fråga om antal, pris) Mindre än detta. *Alla barn om två år och d. Jag kan icke sälja det d., till bättre pris. — 3) Deribland. D. inbegripen. — 4) (i fråga om tid) Under den tiden. *D. hände, att — Syn. Se Emellertid. — 5) Se Hvarunder.**

Anm. Uttalas, för bem. 1, alltid där'runndr i slutet af en sats eller mening, samt eljest äfv. ofta. För bem. 2, 3 o. 4 gäller oftast uttalet där'runndr.

DERUPP, därupp, adv. (föga brukl.) Se *Dit upp*, under *Dit*.

DERUPPE, adv. Se *Der uppe* (under *Der*).

DERUPPIFRÅN, adv. Uppifrån det stället. Skrifves bättre *Der uppifrån*.

DERUPPÅ, se *Derpå*.

DERUR, se *Derutur*.

DERUT, därut, adv. Se *Ditut*.

DERUTAF, se *Deraf*.

DERUTE, se *Der ute* (under *Der*).

DERUTI, däruti o. däruti', adv. 1) I den, det, dem, dessa: a) I fråga om varande på en ort, ett ställe. *Han låg under sängen, icke d. Hela korgen med d. befinnlig frukt. Fångelserna äro alldeles fulla; huru många fångar sitta nu d.? — b) I fråga om rörelse till en ort, ett ställe. Se här en säck; töm säden d. Hon tog en skål och slog d. litet vatten. Kaffet är uppstaget; lägg socker d. (Ordspr.) Den, som gräver en grop för andra, faller ofta sjelf d., den, som söker att bereda andras ofärd, blir ofta sjelf offer för sin elakhet. — c) Med afseende på tillstånd, förhållanden, omständigheter, m. m. *D. blandar jag mig icke. Jag ser ingen förmån d. Ej kunna finna sig d. Hvarföre skulle han lägga sig d.? i den saken. D. ligger det, det är just sjelfva orsaken, sjelfva hufvudpunkten. — Syn. Derutinnan. — 2) Deribland. *D. inbegripen. — 3) I det afseendet. Ni har icke gjort väl d. D. misstar ni er. D. har han rätt. Brukas i denna bem. ofta med att och infinitiv, t. ex.: Lycklig d. att icke vara beroende af något. Det är beqvämt d. att — Syn. Derutinnan. — 4) Se Hvaruti.***

Anm. Uttalas i slutet af en sats eller mening däruti', eljest vanligtvis däruti.

DERUTIFRÅN, därutifrån, adv. Utifrån det stället. Skrifves bättre *Der utifrån*.

DERUTINNAN, därutinnan, adv. Se *Deruti*, 1, c o. 5.

DERUTMED, därutmä'd, adv. 1) Helt nära derintill. *D. ligger ett stort hus. — 2) Längs derefter och helt nära derintill. När jag stod vid muren, såg jag en karl smygga längs d. — Skrifves äfv. *Der utmed*.*

DERUTOM, därutåmm o. därutå'mm, adv. 1) Utom det stället. *Stanna kvar inom kretsen; gå icke d. — 2) (därutå'mm) Längre bort än ett visst uppgifvet mål. Derintill skall du gå, men icke d.*

DERUTUR, där'rutur o. därutur, adv. 1) Ut ur det stället. *Jorden skalf och lågor uppstego d. När han öppnade skåpet, utsprang d. en rätta. — 2) Se Hvarutur*

Anm. Uttalas därutur i slutet af en sats eller mening, eljest äfv. där'rutur.

DERUTÖFVER, därutö'vr o. därutö'vr, adv. 1) Öfver den, det, dem, dessa: a) Öfver ort, ställe, yta (i hela dess längd eller utsträckning). *Bredvid stod ett bord, och ett täcke var utbredt d. Vattenytan var lugn; en tunn dimma*